

ца, впрѣгната въ бисерна мида. Четвъртата се явила на една птица съ златни пера и въ златна кола.

Когато се събрали всичкитѣ гости донесли и малката царкиня, обвита въ тантелени пелени и въ копринено одеало, и я положили въ златна люлка, която се намирала въ срѣдата на залата.

Кръстниците се приближавали по редъ до люлката и като се навеждали надъ дѣтето наричали (благодарявали).

Първата вълшебница казала :

— Подарявамъ на кръщелничето си вѣчно здраве! Никога нѣма да боледува! И едва докоснала до пеленачето вълшебната си пръчка.

Втората вълшебница се приближила и казала :

— Азъ подарявамъ на кръщелничето си красота: Нигдѣ по-красива отъ нея нѣма да има на свѣта! И сжщо се докоснала до малката царкиня съ пръчицата си.

Третията вълшебница, като се приближи до люлката казала :

— А азъ подарявамъ на моята кръщелница тази дарба: „Никой по-хубаво отъ нея нѣма да пѣе и свири на арфа“. И сжщо се докоснала до малката съ пръчката си.

Четвъртата вълшебница се приближила и казала :

— Азъ подарявамъ на кръщелницата си богатство! Никой на свѣта по-богатъ нѣма да бжде отъ нея!

И съ това обрядътъ се свършилъ.

Родителитѣ били много доволни отъ подаръцитѣ на добритѣ вълшебници, а народътъ се веселилъ, радвалъ и говорилъ :

— Ние ще имаме царкиня „Чудо“. Добритѣ вълшебници си отлетѣли, а народътъ три деня празнувалъ и се веселилъ.